

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 62

Hán dịch: Đời Bắc Tề, Tam tạng Pháp sư Na-liên-đề-da-xá.

Pháp hội 16: BỒ-TÁT THẤY THẬT (Phần 2)

Phẩm 2: VUA TỊNH PHẠM ĐẾN GẶP PHẬT

Bấy giờ Đức Thế Tôn dùng cơm, rửa tay, rửa bát xong, hiện tướng đoan nghiêm. Tức thời Tỳ-sa-môn Thiên vương cùng vô lượng na-do-tha trăm ngàn ức chúng Dạ-xoa vây quanh, như thời gian tráng sĩ co duỗi cánh tay, trên hư không từ Thiên cung hiện ra trước Phật lễ chân Phật rồi đứng qua hướng Bắc. Chúng Dạ-xoa trước sau vây quanh, chấp tay cung kính Phật và chúng Tăng.

Đề-đâu-lại-tra Thiên vương cùng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chúng Càn-thát-bà vây quanh, trên hư không từ Thiên cung hiện ra trước Phật lễ chân Phật rồi đứng qua hướng Đông. Chúng Càn-thát-bà trước sau vây quanh chấp tay cung kính Phật và chúng Tăng.

Tỳ-lâu-lặc-xoa Thiên vương cùng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chúng Cưu-bàn-trà vây quanh, trên hư không từ Thiên cung hiện ra trước Phật lễ chân Phật rồi đứng qua phương Nam. Chúng Cưu-bàn-trà trước sau vây quanh, chấp tay cung kính Phật và Tăng.

Tỳ-lâu-bát-xoa Thiên vương cùng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha các loài Rồng vây quanh, trên hư không từ Thiên cung hiện ra trước Phật lễ chân Phật rồi đứng qua phương Tây. Các loài Rồng trước sau vây quanh, chấp tay cung kính Phật và chúng Tỳ-kheo Tăng.

Thiên đế Thích Đề-hoàn Nhân cùng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chư Thiên vây quanh từ cung trời Đao-lợi hiện ra trước Phật lễ chân Phật rồi đứng trên hư không chấp tay cung kính Như Lai và Tỳ-kheo Tăng.

Thiên vương Dạ-ma, Thiên vương Đâu-suất-đà, Thiên vương Hóa lạc, Thiên vương Tha hóa tự tại, Thiên vương Đại phạm, Thiên vương Quang Âm, Thiên vương Biến tịnh, Thiên vương Quảng quả, Thiên vương Tịnh cư đều cùng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chư Thiên vây quanh, từ Thiên cung hiện ra trước Phật lễ chân Phật rồi đứng trên hư không, chấp tay cung kính Như Lai và Tỳ-kheo Tăng.

A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa cùng sáu mươi na-do-tha quyến thuộc vây quanh, như thời gian tráng sĩ co duỗi cánh tay, từ cung điện mình hiện ra trước Phật, đánh lễ chân Phật, hiện tướng cung kính đứng qua một phía.

Kim sí điều vương cùng tám vạn sáu ngàn chúng Ca-lâu-la quyến thuộc vây quanh, từ cung điện mình hiện ra trước Phật, đánh lễ chân Phật, hiện tướng cung kính đứng qua một phía.

Lại có tám ức các nhà ngoại đạo từ bốn phương đến mà nói kệ rằng:

Trong hư không thanh tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vầng trăng tròn đêm rằm
Vượt hơn các vì sao
Ánh sáng riêng chói rõ
Phật như trăng tròn sáng
Diệt tối trừ ba cấu
Hay siêu các ngoại đạo
Như trăng giữa hư không
Mặt trời ngàn ánh sáng
Tiêu trừ các tối tăm
Vượt hơn ánh trăng sáng
Làm nở ao hoa sen.
Phật quang hơn mặt trời
Chiếu khắp cõi đại thiên
Như Lai hay nở bày
Rừng hoa sen Thanh văn.
Thiên chúa Kiều-thi-ca
Ngồi tại điện Thiện pháp
Vượt hơn chúng chư Thiên.
Chày Kim cang sáng rực
Mười Lực núi công đức
Pháp vương Lương Túc Tôn
Vượt hơn các ngoại đạo.
Dường như Thiên đế Thích
Thiên vương Tu-dạ-ma
Được chư Thiên cúng dường
Ở trong hàng Thiên chúng
Chói sáng ngời bảo tòa
Mười Lực oai vô biên
Vượt hơn các ác đạo
Đức vô úy quang minh
Nói rõ tám Thánh đạo.
Như Thiên vương Đâu-suất
Chúng chư Thiên vây quanh
Vượt hơn các Thiên chúng
Đức lành mà chói sáng
Điều Ngự Thầy Trời, Người
Được tám bộ cúng dường
Vượt hơn các thế gian.
Vô úy nói pháp rõ
Như Thiên vương Hóa lạc
Ở tại trong Thiên cung
Vượt hơn chúng chư Thiên.
Công đức riêng sáng rõ
Phật hơn các thế gian
Rời trước, thoát ba cõi

*Hay điều vua chửa điều.
Đủ mười Lục sáng chói
Như Thiên vương Tự tại
Ở tại trong Thiên cung
Vượt hơn các Thiên chúng.
Đức lành mà rực rỡ
Phật quang minh như vậy
Đầy đủ mười Lục hành
Vượt hơn chúng trời, người.
Do công đức lành trước
Như Thiên vương Đại phạm
Vượt hơn các Phạm chúng.
Sáng rực lời ngọt hay
Hiện bày đường tám Chánh
Như Lai hơn Phạm vương
Vua trong chúng Sa-môn
Ánh sáng soi ba cõi
Chuyển pháp luân bốn Đế
Chúng tri kiến hợp xong
Trời, rồng, người nghe pháp
Vua tối thắng trời, người
Tuyên nói đường tám Chánh.
Hư không đo lường được
Biển lấy bình đong hết
Núi Tu-di cân được
Phật đức khó biết được.*

Bấy giờ vua Tịnh Phạn nói với hàng Thích chủng:

–Này các người! Như mặt trời sắp mọc trước tiên hiện tướng sáng đẹp, như lúc sao mai mọc thì biết chẳng lâu sau mặt trời sẽ mọc. Cũng vậy, Ca-lưu-đà-di ở nơi Đức Phật Như Lai Nhất Thiết Chủng Trí mà trước hiện tướng lành, Tỳ-kheo ấy nói công đức của Như Lai tức là tướng Nhất thiết trí. Các ông nên mau sắp đặt xe tốt, ta sẽ đến chỗ Phật ngự.

Các Thích chủng tâu:

–Lành thay Đại vương! Nay đã phải lúc, những thứ cần dùng nay đã lo xong.

Vua lại truyền cho các quan từ thành Ca-tỳ-la đến rừng Ni-câu-đà phải sửa sang đường sá, dùng cát mịn tốt trải đất, rải các thứ hoa treo những lụa màu, trổ âm nhạc và các thứ ca vũ.

Vua ngồi xe tốt ra khỏi thành Ca-tỳ-la thẳng đến vườn Ni-câu-đà. Sau xe vua có tám vạn bạch tượng cùng những châu báu xen lẫn trang nghiêm. Trên mỗi mỗi tượng đều trang hoàng tòa bảy báu rất lạ, hiếm có. Sau đoàn voi, có tám vạn ngựa quý, trên mỗi ngựa quý đều có tràng vàng, ngựa và tràng đều trang nghiêm với bảy báu xinh đẹp đệ nhất.

Trong thành có vô lượng người nghiêm sức xe cộ như ngựa xanh, xe xanh, lọng xanh, cầm thanh đao; y phục, yên cương tất cả đều xanh, đều cầm tràng xanh. Sau mỗi xe có trăm người y phục xanh đi theo. Vàng, đỏ và trắng ba đội người ngựa ba màu kia

cũng như vậy.

Lại có hàng Thích chủng đều riêng nghiêm sức các thứ xe đẹp xanh, vàng, đỏ, trắng, trang nghiêm nhiều màu, xe ngựa nhiều màu, nghiêm sức nhiều màu, mỗi xe ngựa đều cỡ trăm người trang nghiêm nhiều màu.

Đức Thế Tôn xa trông thấy vua Tịnh Phạn đến liền bảo chúng Tỳ-kheo:

–Các ông muốn thấy chúng trời Đao-lợi đi dạo chơi thì nên xem Thích chủng xuất thành Ca-tỳ-la. Vì sao? Vì Thích chủng du hành cùng chư Thiên không khác.

Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Trong thành Ca-tỳ-la-vệ kia
Tịnh Phạn Đại vương và quyến thuộc
Tối Thắng Nhân vương hôm nay đến
Lắng nghe, lắng nghe! Phật sẽ nói.
Voi ngựa, xe cộ hơn trăm ngàn
Nhiều thứ trang nghiêm rất đẹp lạ
Từ Ca-tỳ-la mà dẫn ra
Nhân vương bảo tạng và các xe
Ngựa xanh, xe xanh trang nghiêm xanh
Y phục người theo đều màu xanh
Giày mang, đao đeo thảy đều xanh
Roi xanh, cương xanh, màn lưới xanh
Người áo xanh cầm phan lọng xanh
Người ngựa đều xanh rất đẹp lạ.
Ngựa vàng, xe vàng nghiêm sức vàng
Người theo y phục đều màu vàng
Giày mang, đao đeo cũng đều vàng
Roi vàng, cương vàng, màn lưới vàng
Người áo vàng cầm phan lọng vàng
Người ngựa đều vàng rất đẹp lạ.
Ngựa đỏ, xe đỏ nghiêm sức đỏ
Người theo y phục đều màu đỏ
Giày mang, đao đeo cũng đều đỏ
Roi đỏ, cương đỏ, màn lưới đỏ
Người áo đỏ cầm phan lọng đỏ
Người ngựa đều đỏ rất đẹp lạ.
Ngựa trắng, xe trắng trang nghiêm trắng
Người theo y phục đều màu trắng
Giày mang, đao đeo cũng đều trắng
Roi trắng, cương trắng, màn lưới trắng
Người áo trắng cầm phan lọng trắng
Người ngựa đều trắng rất đẹp lạ.
Xe ngựa bốn màu trang nghiêm bốn
Người theo y phục đều bốn màu
Giày mang, đao đeo cũng bốn màu
Roi cương, màn lưới bốn màu đủ
Người và phan lọng đều bốn màu*

*Người ngựa bốn màu rất đẹp lạ.
Sau các xe kia trang nghiêm voi
Số voi ấy đủ tám mươi ngàn
Yên vàng, nệm vàng trang nghiêm vàng
Lưng voi đều có điện bảy báu
Các thứ trang nghiêm ngựa rồng quý
Số ngựa cũng đủ tám mươi ngàn
Bảy báu trang nghiêm rất lạ đẹp.
Người phục sức đẹp theo sau xe
Dùng những hoa đẹp rải đường ngựa
Dùng năm thứ hương làm thơm đất
Treo những bình hương và lụa màu
Tráng sĩ diễn trò đoàn ca vũ
Nhiều thứ trang nghiêm khắp cả đường
Hòa tấu âm nhạc theo sau vua.*

Vua Tịnh Phạn và đoàn tùy tùng đến vườn Ni-câu-đà xuống xe đi bộ vào.

Đức Thế Tôn biết vua Tịnh Phạn từ lâu có lòng oán giận, vì độ vua cha nên Đức Phật bước lên hư không cao quá đầu người tự tại đi ra. Lúc Đức Phật đi, bên phải có Đại phạm Thiên vương, bên trái có Thiên đế Thích, Thiên vương Dạ-ma, Thiên vương Đâu-suất, Thiên vương Hóa lạc, Thiên vương Tha hóa tự tại, đều cầm các thứ lọng trời cúng dường Như Lai.

Bấy giờ Thiên vương Tỳ-sa-môn và Thiên vương Đề-đâu-lại-tra ở phía Đông Như Lai quỳ gối chấp tay hiện tướng cung kính.

Tỳ-lâu-lặc-xoa Thiên vương và Tỳ-lâu-bác-xoa Thiên vương ở phía Tây Như Lai quỳ gối chấp tay hiện tướng cung kính.

Chúng chư Thiên các cõi trời Tứ Thiên vương, Đạo-lợi, Dạ-ma, Đâu-suất, Hóa lạc và Tha hóa tự tại ở giữa hư không mưa hoa trời ưu-bát-la, mạn-đà-la và hương bột chiên-đàn, tấu các âm nhạc và ca vũ, lại mưa nước thơm, từ trước tới nay chưa từng thấy sự cúng dường Như Lai như vậy.

Đức Như Lai lại hiện thần thông, do sức thần của Phật làm cho mọi người đều thấy rõ tướng dạng chư Thiên.

Vua Tịnh Phạn thấy chư Thiên tử cúng dường Như Lai, vua sinh lòng hy hữu, lại thấy lâu đài bảy báu nghiêm sức đầy cả hư không, vua nói:

–Đức Như Lai ngày xưa lúc còn là đồng tử chẳng sinh lòng cố luyến nơi ngôi Chuyển luân thánh vương cai trị bốn thiên hạ. Nay Đức Như Lai ở trong tam thiên đại thiên thế giới làm Đại Pháp vương thống lãnh cả trời, người phú quý tự tại. Nay Đức Thế Tôn làm Chánh Pháp vương có vô số trời và người thị vệ. Nay tôi tại đây làm người đứng quanh.

Vua Tịnh Phạn để hở vai áo bên phải gối phải chấm đất đầu mặt lễ chân Phật chấp tay bạch Phật:

–Thế Tôn lúc sơ sinh không người phò trì mà tự đi bảy bước nhìn ngó mười phương rồi mới nói lời này: “Ta ở thế gian tối tôn tối thắng, sẽ được độ thoát bờ già, bệnh, chết.” Lúc đó tôi cúi đầu lạy chân Thế Tôn. Thời gian sau Thế Tôn đến thôn ruộng ngồi trong bóng mát dưới cây Diêm-phù, mặt trời dù đã xế về Tây mà bóng cây vẫn ở nguyên chỗ, còn có chư Thiên đồng sáu cõi trời ở trước Thế Tôn chấp tay làm lễ, lúc đó

tôi cúi đầu lễ chân Đức Thế Tôn. Hôm nay, lần thứ ba, tôi lại cũng đầu mặt lễ chân Đức Thế Tôn.

Vua Tịnh Phạn nói kệ rằng:

*Lưỡng Túc Thế Tôn lúc sơ sinh
Không người phò trì đi bảy bước
Tự nói ta tối thắng trong đời
Lúc ấy tôi lạy Bạc trí sáng.
Thế Tôn xuất thành đến thôn ruộng
Bóng cây Diêm-phù che chẳng đời
Sáu Thiên đồng tử dâng cúng đường
Lúc ấy tôi lạy Đấng Ứng Cúng.
Nay lần thứ ba tôi cúi lạy
Cung kính Đấng thương xót thế gian
Đáng được trời, người dâng cúng đường
Đời không ai hơn được Đức Phật.
Thế Tôn trước hiệu Tát-đạt-đa
Tên ấy cha mẹ lấy làm mừng
Mới biết Như Lai danh hiệu thực
Được nguyện đầy đủ được cam lộ.*

Bấy giờ chư Thiên cõi Dục vì Đức Như Lai mà trải tòa Sư tử, dùng Thiên y vi diệu lót trên tòa và trải khắp vườn Ni-câu-đà, lại dùng Thiên y kiếp-ba-thọ che giăng trên không. Đức Thế Tôn từ hư không xuống ngồi trên tòa Sư tử. Vua Tịnh Phạn và quyến thuộc đầu mặt lạy chân Phật rồi lui ngồi một phía. Chư Thiên cõi Dục, cõi Sắc cũng đánh lễ Đức Phật rồi lui ngồi một phía trên hư không.

Đức Thế Tôn nói kệ:

*Đại vương Tịnh Phạn và quyến thuộc,
Đến chỗ Thế Tôn dâng cúng đường,
Từ thành Ca-tỳ-la-vệ ra
Đến vườn khả ái Ni-câu-đà.
Phật cùng vô lượng chúng vây quanh
A-tu-la vương và Long vương
Cừu-bàn-trà vương, Kim sí vương
Càn-thát-bà vương và quyến thuộc
Đại vương Dạ-xoa chúng quỷ thần
Khẩn-na-la vương và Thiên tử,
Tất cả đều sinh lòng vui mừng
Sáu trời Dục giới đã như vậy
Phạm phụ, Phạm thân, Phạm thiên chúng
Quang âm, Biến tịnh và quyến thuộc
Cho đến Quảng quả, Tịnh cư thiên,
Sa-môn đại chúng Bà-la-môn
Tăng-khư vệ thế Ni-kiền tử
Cùng các ngoại đạo tất cả phái
Thuật sĩ tu hành các thứ lạ
Đại chúng bốn phương đều đến họp.*

Như Lai tự hiện đại thần thông
Khiến vua Tịnh Phạn và Thích chủng
Đều được tín tâm lòng mừng vui
Như Lai khắp vì tất cả chúng
Dùng lời vi diệu câu nghĩa hay
Như Lai ý tại vua Tịnh Phạn
Hiện hóa các thứ thần thông lực.
Vua vốn chẳng cho Phật xuất gia
Tướng sư ngày trước đoán Đồng tử
Tại gia tất làm Chuyển luân vương
Vô lượng nhân chúng đồng phục thị
Đầy đủ Thánh vương bảy thứ báu
Cũng lại có đủ bốn thần thông
Như pháp trị chính quản đất nước
Kim luân gồm trị bốn thiên hạ.
Bấy giờ Bồ-tát nói lời này:
Ta xưa vô lượng do-tha kiếp
Tất cả thời gian thường nói thực
Vua cha lắng nghe lời ta nói!
Vua cha từ xưa đối với ta
Từ đâu thật không lòng tin kính
Muốn đem Luân vương bảo ta làm
Dem bốn thiên hạ sánh luyến tiếc.
Ví như thuở xưa có rùa thần
Theo biển thủy triều lên đất liền
Khi thủy triều ấy rút về biển
Rùa thần sa vào trong giếng sâu,
Trong giếng ba ba hỏi rùa biển
Người từ nơi nào nay đến đây?
Rùa biển trí rộng nói ba ba
Tôi theo thủy triều sa xuống giếng
Lúc thủy triều kia rút về biển
Tôi đi chậm chạp theo chẳng kịp
Vì vậy nay tôi mất thời tiết
Sa vào giếng nhỏ ở cùng anh.
Ba ba lại hỏi rùa biển rằng:
Nước biển có nhiều hơn nước giếng
Há lại rộng lớn hơn đây chăng?
Là lớn hay nhỏ xin nói mau.
Rùa biển trí rộng bảo ba ba:
Anh ngu ở chỗ người đào bới
Tôi ở trong nước biển cả kia
Đã trải quá lâu nhiều năm tháng
Còn chẳng biết được trong lòng biển
Hướng là thấu rõ bờ biển ấy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngày xưa Phụ vương đều chẳng biết
Sức đại thần thông oai đức ta
Muốn đem Luân vương bốn thiên hạ
Hào quý trong đời quyến rũ ta.
Nay ta hiện làm Pháp Luân Vương
Thống lãnh tam thiên đại thiên giới
Như pháp chính trị lia vũ khí
Được tám bộ chúng đồng cúng dường.
Nay ta xưng tụng lời ngày xưa
Nên đến ứng hiện đại chúng này
Dùng sức thần thông tu tâm mình
Dùng niệm Từ bi triệu tập chúng.
Tất cả các cõi đều họp đồng
Cùng muốn Phụ vương được tịnh tín.*

M